D-na Maria general Antonescu în mijlocul populației sărace din Predeal

Predeal, 28 Dec.

D-na general Antonescu, a coborât de sărbători în mijlocul populației sărace din Predeal.

D-sa a distribuit personal însemnate daruri și a trimes pe zonă pachete soldaților din batalionul predelean.

*

Corul sfintei mânăstiri Predeal condus fiind de d. Constantinidi, director școlar, a cântat mai multe colinde la casa d-lui general Antonescu, conducătorul statului, care de sărbători a fost în stațiunea noastră.

De asemenea a mai colindat pe d general Antonescu și corul organizației legionare locale.

EXPOZIȚIA PICTORULUI PAUL MOLDA

IN SALA „UNIVERSUL"

In sala „Universul" se deschide Duminică dimineața, 5 Ianuarie 1941, expoziția pictorului-profesor Paul Molda, care ne vine cu o serie de lucrări caracteristice și interesante, unele de importanță istorică și națională, cum ar fi priveliștile mânăstirilor din Bucovina de Miazi-Noapte, așa cum erau ele înainte de ocupația sovietică și pe care pictorul Molda le-a cercetat tocmai în zilele de amară tragedie ale fraților noștri bucovineni.

Expoziția va fi deschisă până la 31 Ianuarie 1941.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînnoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat

1912—1941

Mulțumesc cu acelaș sinceră recunoștință distinsei mele clientele, prietenilor, furnizorilor și tuturor cunoscuților mei, pentru binevoitorul concurs ce mi-au acordat până în prezent; le doresc tuturora, cele mai depline realizări în anul ce începem și-i rog stăruitor, să continue a-mi acorda aceiași nemărginită încredere

IOAN C. MOLDOVEANU

Casă fondată în 1912

BUCUREȘTI, CALEA VICTORIEI No. 105, Tel. 3.76.46

Cel mai mare și cel mai bine asortat magazin cu specialități în: ACCESORII, SCULE și MATERIALE AUTOMOBILISTICE. Importațiuni directe, dela cele mai reputate surse mondiale. Totdeauna cele mai noui perfecțiuni. 2700

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ „CARTEA ROMÂNEASCĂ"

Mulțumește Onoratei clientele care i-a dat întotdeauna un prețios concurs, făcându-i cele mai calde urări pentru anul 1941. 5021

Pe Feleac, la frontieră ficțiune dintre două țări

O amintire și un regret — La locul unde vămuesc destinele — Ce a devenit Feleacul. — Dincolo de linia demarcațională. — Ce se aude din Cluj

Dela trimisul nostru special

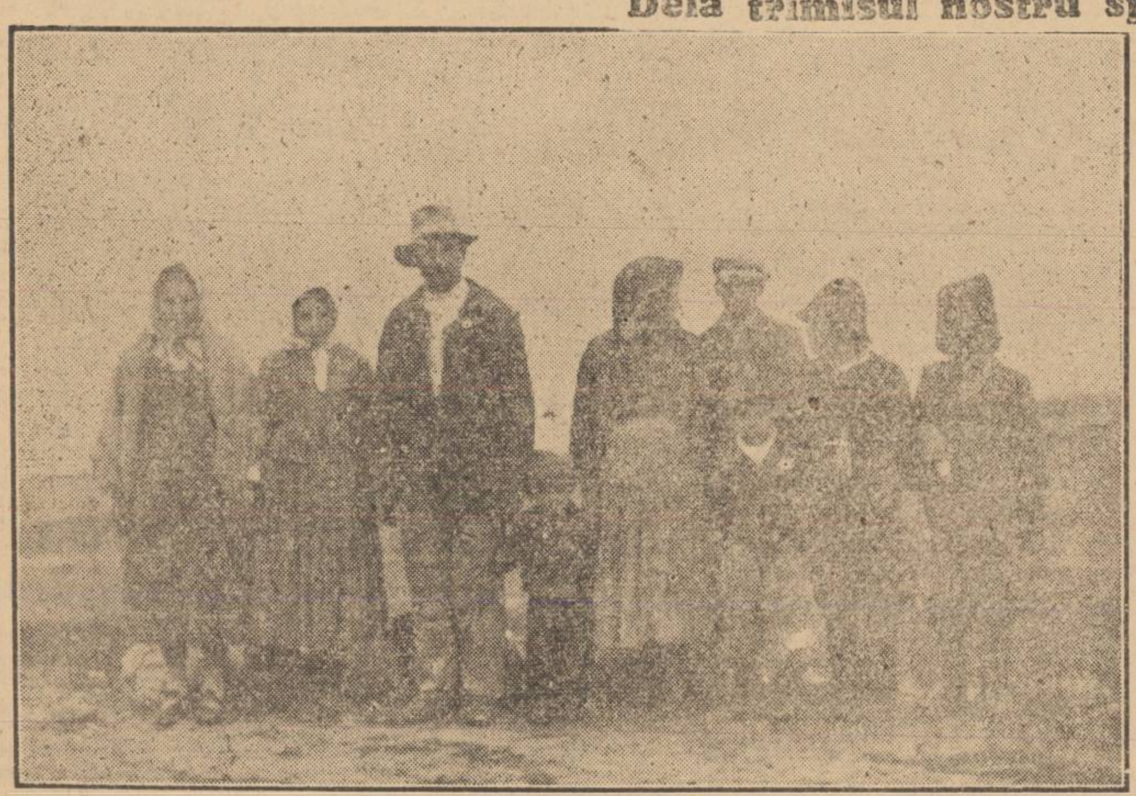

Refugiatul Gh. Gevrea cu soția și 7 copii, veniți din comuna Cr. stoltel jud. Sălaj, goniți de urgia ungurească numai cu câteva boc cele în spate

In drum spre Turda, îmi năvălesc amintirile. Ori cât caut să le alung, ele revin, copleșindu-mi sufletul. Era în Iunie. Eram concentrat la o unitate din Turda, de unde în fiecare Duminică „fugeam" cu un Polski-Fiat, cu alți doi camarazi, să facem o vizită în Cluj. In Clujul studenției mele, în Clujul amintirilor românești.

Pe terasa cafenelei New-York luam o cafea, îmi vedeam câțiva prieteni, apoi „fugeam" înapoi la Turda.

In ultima călătorie, parcă presimțeam ceva. Nu numai eu, dar și atmosfera din Cluj era încărcată. La părăsirea Clujului, ne-am oprit pe Feleac, privind un asfințit de soare, ce îmbrăca în aureola razelor sale, clădirile Clujului.

Turlele catedralei se împreunau cu clădirea teatrului. Am stat mai bine de oră, pe marginea șoselei, privind în zare, câmpia Ardealului și capitala acestei provincii.

M'am întors la Turda, iar peste câteva zile, am plecat spre Moldova, am făcut evacuarea Basarabiei și ne-am fixat la Botoșani, de unde am trăit tragedia Ardealului sacrificat.

Copleșit de gânduri am poposit în Turda, orașul exodului ardelean, orașul în care-și duc existența atâția intelectuali, cari și-au părăsit avutul.

Din piața orașului am luat autobusul, care mă duce spre Feleac, pe drumul Clujului, frumoasa șosea asfaltată pe care „sburam" cu câteva luni în urmă, cu Polski-Fiatul nostru.

In autobus am rămas absent, câțiva călători în jurul meu, discută. Sunt chestiuni, cari m'ar interesa, dar gândurile mele sboară în altă parte.

Mă apropiu de Feleac, de frontieră. Poate să fie Feleacul frontieră?

Nu, nu, îmi strig ca să mă încurajez, frontiera este doar o ficțiune, dealul care a rămas în drama suferințelor ardelene, nu poate fi piatră de hotar, între frații aceleiași glii, între fiii aceleiași provincii.

Trec peste locuri cunoscute. Ici în stânga se întinde o pădure, unde veneam să vânăm căprioare. Dar autobusul fuge înainte, apropiindu-ne de țintă.

FELEACUL, POPASUL PRIBEGILOR ȘI SATUL DURERILOR

Feleacanii au trăit și s'au desvoltat în strânsă legătură cu Clujul. Au fost sateliții acestui oraș, tributarii lui. Aici și-au plasat laptele, ouăle, păsările, aici coborau în fiecare dimineață, pentru a-și plasa marfa pentru a câștiga un ban.

In fiecare dimineață, când soarele își trimitea suițele de foc pe crestele pădurii Făget, ei coborau, sprinteni, pieptul coastei, pe cărarea făcută de ei, spre oraș, aducând clujenilor laptele și păsările.

Cine și-ar fi închipuit vr'odată că vârful dealului, de unde-și aruncau privirile spre cetatea Clujului, va fi hotarul dintre ei și Cluj?

Poate de aceia feleacanii sunt cei mai meșteri trecători ai frontierei, cei mai dibaci cunoscători ai potecilor și poteciuțelor, cari duc la Cluj.

Ei au primit cea mai mare lovitură prin arbitraj. De atunci produsele lor nu mai iau drumul Clujului.

Și refugiații sau repatriații, cari poposesc aici, în drum spre interiorul țării libere, le cumpără lapte, ouă, brânză, dar nu pot compensa ceace au pierdut, piața Clujului.

S'a căutat să fie ajutați prin înființarea unei lăptării care prelucrează laptele, iar acum se plănuește de legionari înființarea unei cooperative, însă sufletul lor tânjește și va tânji totdeauna, după piața Clujului.

Pe fețele lor, supte de vânturi, se citește această durere mută, iar de câte ori urcă muchea dealului, la așa zisa frontieră, privesc pe sub sprâncene, în vale spre Cluj, scrâșnind din dinți.

Așa este românul, știe să-și stăpânească durerea și să-și înfrâneze pornirile.

Feleacanii și-au pierdut pe lângă piețele de desfacerea produselor și pământurile, cari au rămas dincolo de kilometrul 5, la „ei".

Niște răuvoitori, au răspândit svonul că din acest motiv, feleacanii ar fi cerut să fie trecuți și ei dincolo, pentru a fi la un loc cu pământurile, dar răspunsul la acest svon unguresc a venit prompt:

— „Ducă-se dracu, tunle dracu'n iei să tunle, șan foaiele lor".

Oamenii își câștigă azi existența ajutând la transportul bagajelor refugiaților, primind 30 lei pe oră. La început, se permitea să treacă dincoace de linia albă, care taie șoseaua'n două, dar acum nu mai este voie. Ei așteaptă sosirea bagajelor, pe cari le'ncarcă pe camioane.

Dar în schimb și-au găsit și altă meserie, rentabilă, adaptată împrejurărilor: trecerea frontierei, trecerea ficțiunei dintre două țări.

Dacă ai nevoie să trimiți dincolo o scrisoare, pentru 200 lei, poți aștepta și răspunsul, iar pentru 300 lei, treci dincolo, cu „flori în pălărie", cum spune un cântec popular.

Oameni deștepți feleacanii, nu în zadar au copilărit pe drumurile Clujului.

O STAȚIUNE DE FRONTIERA FARA CONFORT. NEVOI ȘI PROPUNERI

Dar ceea ce vrem să subliniem în acest reportaj de frontieră sunt și nevoile pe cari le întâmpină autoritățile chemate să-și facă datoria la Feleac.

Aici s'a improvizat un punct de frontieră, cu comisariat de poliție, pichet de grăniceri, vamă etc. Toate aceste servicii cer localuri, atât pentru birouri, cât și pentru locuințele funcționarilor chemați să-și facă datoria deasupra Clujului.

In clădirea casei culturale a „Astrei-Șoimii Carpaților" s'au instalat birourile poliției, vămii și grănicerilor. Dar acest local este prea depărtat de punctul de frontieră, circa 1,1/2 km., ceace face ca aceste autorități să nu poată să-l folosească, pentrucă serviciul lor se îndeplinește chiar la locul de frontieră, la km. 5.

In acest loc nu este nici o clădire decât o baracă a Crucii roșii, astfel că vămuirea și cercetarea celor cari trec frontiera se fac pe marginea șoselei, la umbra pomilor și în bătaia vânturilor.

Indiferent, care va fi rezultatul acestor vremuri, aici trebuie ridicată o clădire, care să adăpostească cele trei instituții, chemate să vegheze la această frontieră, fie ea și ficțiune.

Dacă trebuie cercetată o femeie, poliția n'are nici personal specializat pentru aceasta și nici localul unde să procedeze la aceasta. Astfel, într'una din zile fiind prinsă o evreică, ce vroia să treacă clandestin dincolo, a fost chemată să facă percheziția o femeie din sat, care n'a găsit nimic. Și totuși, ulterior s'a descoperit asupra fugarei suma de 450.000 lei, ascunși în diferite părți ale corpului.

Cu toate aceste greutăți, organele poliției, vămii și grănicerii își fac datoria cu multă conștiință și tragere de inimă. Toți cei cari au trecut pe aici, fie în drum spre Cluj, fie de acolo la noi, nu au decât cuvinte bune despre ei.

Nevoia unor specialiști în cercetări discrete se resimte, pentrucă mulți unguri cari trec de la noi dincolo, ascund în picioarele meselor, găurite în mod special, monete de 250 lei, pe cari autoritățile maghiare le topesc pentru a scoate argintul din ele. Contrabanda este în plină floare. Unii trec valută, alții alimente sau alte articole, cari într'o parte sau alta sunt mai ieftine. Și apoi la o frontieră nouă, ca cea de pe Feleac, se face și spionaj, de aceia credem că autorităților, cari ne reprezintă aici, trebuie să li se dea toate ajutoarele cerute, serviciul lor să se îndeplinească în condițiuni omenești.

A sosit iarna și cu ea trebue să dispară biroul de vămuire de la marginea drumului.

CUM SE TRECE DINCOLO DE FELEAC

Dela noi trec dincolo ungurii, cari se repatriază. Ei pot să ducă tot ce doresc, mobila și avutul lor mobil, fără nici o restricție. Autoritățile noastre nu le rețin nimic și nu le încasează nici o taxă, pentru vămuire.

Singura restricție este ca să nu treacă alimente, peste o anumită cantitate și sume prea mari de bani. Controlul nostru se reduce la atât. Nu s'a întâmplat nici odată ca vameșii noștri să rețină ceva.

Nu tot acelaș procedeu îl întrebuințează autoritățile vamale maghiare, cari rețin alimente, zahăr, făină, sticle cu băuturi și chiar mobile.

Cei cari doresc să treacă dincolo, pela Feleac, vin cu camioanele până sus, la punctul de frontieră, unde descarcă, iar vameșii noștri le verifică lucrurile. Nu se încasează nici o taxă, spre deosebire de unguri, cum vom arăta. După revizuire, mobilele sunt trecute dincolo de linia demarcațională, unde sunt primite de autoritățile maghiare.

Aici sunt primiți de o organizație deservită de armată. Camioane și mână de lucru militară lucrează absolut gratuit pentru unguri, cari se repatriază. Mobila și avutul lor sunt încărcate pe camioane și transportate spre Cluj, de unde sunt îndrumate cu trenul spre locul de domiciliere al noului cetățean.

CUM SE VINE LA NOI?

După ce am arătat cum se trece dincolo, este interesant să arătăm cum se vine la noi. Exodul celor cari au trebuit să ia calea pribegiei, pentru a veni în patrie, a fost foarte mare. In ziare nu s'a scris destul, iar convoaiele de refugiați au îndoit și înmiit acelor, cari refuzau să creadă cele auzite.

In special în lunile Octombrie și Noembrie, zilnic intrau în țară prin Feleac câte 30—40 camioane, cari aduceau avutul luat în pripă de cei cari trebuiau să-și părăsească gospodăriile.

La scoaterea în punctul de vămuire maghiar, camioanele sunt descărcate iar mobila și bagajele refugiaților așezate pe marginea drumului în ploi și vânt. Șirul de bagaje este uneori lung de sute de metri.

De fiecare persoană trebuie să se plătească autorităților vamale maghiare o sumă de 150—200 lei, sau minimum 3 pengő pentru familiile modeste, iar cele mai avute chiar 9 pengő. Avem la dispoziție câteva chitanțe, prin care se adeverește primirea sumelor de mai sus.

Cu un calcul sumar se poate constata că autoritățile maghiare au încasat în mod „legal" dela românii repatriați câteva milioane lei, în afară de sumele confiscate.

Astfel socotind că au trecut prin acest punct de frontieră circa 10 mii de români, plătind fiecare numai 150 lei, ajungem la frumoasa sumă de un milion 500 mii lei, în timp ce ungurii cari părăsesc țara noastră nu plătesc nimic, fiind scutiți complet de orice taxă.

Pentru a-și aduce mobila și avutul românii plătesc pentru un camion circa 2.500—3.000 lei pentru cei 5 km. din Cluj la Feleac, în timp ce la noi, marile camioane de transporturi ale C. F. R., se încasează dela Turda la Feleac pentru 22 km., numai 1500 lei.

După ce mobila este descărcată pe marginea șoselei urmează vămuirea și confiscarea mărfurilor, socotite oprite la export, ca măștile de gaze, făina, zahărul, etc.

Odată terminată această formalitate, care uneori ține o zi sau două, până să prindă rândul mobila este trecută cu ajutorul feleacanilor dincoace la noi, de unde este transportată cu camioanele la Turda.

In cursul lunei Octombrie transporturile se făceau de armată în condițiuni foarte bune, iar azi ele sunt îngreunate din cauza lipsei de camioane. In afară de cele 2 camioane ale prefecturei Turda și câteva particulare, nimeni nu se ocupă cu aceste transporturi. Totul se face sub controlul legionar. Cei săraci plătesc numai benzina, iar cei lipsiți de mijloace, complet gratuit; în schimb, cei cu posibilitate plătesc.

Odată cu ivirea iernii, exodul refugiaților s'a mai redus; acum vin în mediu 10 camioane pe zi, oameni cari aduc în suflete durere și stăpânită revoltă. Nu ușor este să te desparți de casă, de gospodărie, să-ți vezi mobila și avutul distruse și să te întorci înfrânt, fără luptă, din propria ta casă.

La acestea se mai adaugă mizeriile înghițite dincolo. Astfel un intelectual din Cluj, ne povestea indignat, că după ce reușise să facă rost de trei camioane, cari pentru 10.000 lei aveau să-i aducă mobila la Feleac, după ce urcase mobila în camioane, a sosit un avocat ungur, care i-a sechestrat mobila, pe motiv că acum 10 ani un zugrav i-ar fi vopsit pereții și nu și-a primit costul lucrării.

Mobila a fost descărcată și sigilată, camionagii au pretins 1000 lei pentru acest „deranj" iar bietul om după câteva zile de frământări și umilinți, a putut să-și ridice sechestrul, arbitrar și nedrept, cu suma de... 60.000 lei.

Românul este scos din lege astfel că oricine îl poate urmări, pentru datorii sau fapte fictive și trebuie să plătească sau să-și vândă casa și avutul, pentru sume de nimic.

CE ESTE LA CLUJ

N'am fost la Cluj, însă l-am privit de pe Feleac, iar despre viața din oraș am putut culege date, pe care verificându-le prin mai multe persoane, le putem da ca autentice.

Viața s'a normalizat întrucâtva la orașe, odată cu introducerea administrației civile. Prigoana s'a mai domolit la orașe, însă la sate ea continuă cu aceiași intensitate. Jandarmul este stăpânul absolut.

El dă ultimatumuri intelectualilor români cari în 24 ore trebuie să părăsească localitatea. Și în locurile devenite astfel vacante sunt aduși preoți și învățători unguri, cu misiunea să maghiarizeze totul.

Copiii sunt obligați să învețe ungurește, iar copilașii noștri se salută între ei, pe stradă, cu noul salut:

— „Szeb jövőt! (Viitor mai frumos).

Este un salut, care vrea să însemne un viitor mai frumos, cu realizarea Coroanei Sf. Ștefan, dar acest viitor mai frumos, rostit de copiii români din Ardeal, cedat, nu poate fi decât în avantajul neamului nostru. Dreptatea trebuie să vină și va veni, iar acel „szeb jövőt" vom ști să-l prețuim și sa nu-l mai cedăm așa cum am cedat Ardealul în Septembrie.

Procesul de maghiarizarea elementului românesc este mai viu în Sălaj și Bihor, unde preoții români au fost alungați, iar în locul lor preoții reformați și catolici au început opera de maghiarizare forțată.

In general viața se menține scumpă, mărfurile lipsesc.

Astfel, zahărul se primește foarte greu, iar benzina se vinde cu 50 lei kg și numai cu bon de la armată. La sate lipsa petrolului a făcut ca țăranii să ajungă la lumânarii cu opaiț, ca pe vremurile vechi.

Meseriașii români nu primesc materii prime. Pantofarii nu primesc talpă, iar croitorii furnituri, astfel că sunt nevoiți să închidă și să plece.

Se distruge astfel mica burghezie românească, care ar putea menține caracterul românesc al orașelor, iar satele sunt văduvite de intelectuali.

Cașul în schimb se vinde cu 2300 lei kg.

In sânul populației maghiare din Cluj domnește o vie îngrijorare din cauza rechizițiilor militare. Se rechiziționează lemne de foc, mobilă, vite cornute, grâu și alte alimente.

De asemeni porcii nu se pot tăia decât la abator, pentrucă 25—30 la sută din carne să fie reținută pe seama statului.

Iată dar un amănunt dureros, care face ca sărbătorile Crăciunului celor rămași dincolo de Feleac să fie mai sărace decât ale noastre.

RAMAS BUN ȘI LA REVEDERE

Plecând depe Feleacul atâtor amintiri nu-mi pot stăpâni emoțiile sufletești. Mă stăpânește un viu regret, pentru timpul studenției mele, când coboram cu sania pe calea Feleacului, până la lângă Căminul nostru studențesc, „Casa învățătorilor" pentru excursiile pe cari le făceam în fiecare Sâmbătă pe drumul acestui deal.

Apoi concursurile internaționale de automobilism și motociclism de pe Feleac, împreunate cu vizite regale.

Astăzi, privesc peste Clujul trist decorat cu o pojghiță subțire de zăpadă, peste dealul mohorît, care-și întinde privirea dincoace, spre Feleacul rămas piatră de hotar.

Privesc multă vreme piatra albă, pe care scrie „Cluj 5 km." și care înseamnă nu numai o simplă piatră demarcațională, ci o linie de hotar. Din dreptul ei pornește o linie albă, care taie șoseaua asfaltată în două.

Șoseaua pe care am fugărit de atâtea ori, automobilul, care sbura spre Cluj, șoseaua care de atunci a devenit tristă, fără automobiliști sau sezoniști, ci numai cu refugiați, care-și poartă pe întinsul ei, durerea și necazurile.

Am plecat dela km. 5 cu o lacrimă strivită între gene. S'a înserat, peste casele Clujului se întinde linoliul serii, iar din căminuri se urcă alene dâre subțiri de fum. Din casele Românilor nu se urcă decât durerea și nădejdea unor zile mai bine, ale unui „Szeb jövőt" așa cum dorește și copilașii.

Din Feleac, am coborît cu acelaș autobuz spre Turda, spre orașul refugiaților. La restaurantul „Speranța" am cinat, apoi am pornit cu trenul spre interiorul țării, spre inima ei care totuși a rămas înfiptă acolo sus, pe dealul Feleacului.

OCTAVIAN METEA

Avutul repatriaților este așezat pe marginea șoselei Feleac

Accident mortal pe linia Târgoviște-Titu

Târgoviște, 28 Dec.

In apropierea de stația c. f. r. Văcărești, de pe linia Târgoviște-Titu, s'a întâmplat un accident mortal.

In timp ce lucrătorul c. f. r. Stoica M. Ion, din com Ciobanul, se îndrepta spre casă, pe o potecă paralelă cu linia ferată, din cauza zăpezii a alunecat și căzut lângă linie. Cum în acel moment trecea trenul personal 1059, locomotiva trenului l-a lovit atât de grav, încât cu toate ajutoarele ce i s'a dat la spitalul județean din Târgoviște, a încetat din viață.

Sărbătorirea Crăciunului la Mitropolia Moldovei

Iași, 28 Decembrie

Preoții și corul Catedralei Metropolitane s'au prezentat în ziua întâi de Crăciun, după terminarea slujbei religioase, I. P. S. S. Mitropolitului Irineu, pentru a-l felicita cu prilejul Crăciunului.

S'a făcut mai întâi o slujbă pentru pomenirea mitropoliților care au păstorit în Moldova, după care arhimandritul Velea urează, în numele clerului ieșan, I. P. S. S. Mitropolitului, păstorie îndelungată, iar d. A. Ciolan, conducătorul corului, după ce urează I. P. S. Mitropolitului mulți ani, îl roagă să sprijine și mai departe această grupare muzicală, pentru a-și păstra renumele creat de întemeietorul ei Gavril Muzicescu.

I. P. S. S. Mitropolitul Irineu Mihălcescu le răspunde tuturor în cuvinte impresionante, spunând că deși anul acesta sărbătorim Crăciunul în momente așa de grele, totuși neamul nostru, conștient de el însuși, va ști să-și învingă dușmanii și să-și recâștige drepturile pierdute. După aceasta urează sănătate și domnie lungă M. S. Regelui, mulți ani d-lui g-ral I. Antonescu și d-lui Horia Sima.

Apoi corul a executat câteva colinde.

ATELIERUL de JALUZELE VASILE ONCESCU
București, Ca. Moșilor 82
urează distinsei sale clientele, prietenilor și cunoscuților
ANI MULȚI ȘI FERICIȚI! 3

Garajul Sidery
Str. Grigore Manolescu No. 22
Telefon 3.50.?6
Urează onoratei clientele ANI MULȚI și FERICIȚI 18

Magazinul Românesc de Corsete și Umbrele
D-na Lăzărescu-Sorlănescu
BUZEȘTI 60
Urează distinsei sale clientele Anul Nou cu sănătate și belșug 12

Magazinul de Brânzeturi, unt și ouă
CRUCIAN TOMESCU
PIAȚA GHICA 2
Urează onoratei sale clientele ANI MULȚI și FERICIȚI 14

Blănăria Drăghici
București, Str. Soarelui 5
Urează distinsei sale clientele, prietenilor și cunoscuților ANI MULȚI și FERICIȚI! 4

SOC. ANON. ROM. „PORCELANUL"
Str. Sft. IOAN NOU Nr. 17 (în curte)
urează onoratei sale clientele un an nou fericit și prosper 5164

Magazinul „COROANA REGALA"
Gh. BOGHICI, T. DUDU, Ioan FOCHEL
En gros COLONIALE En detail
Str. HALELOR 11. Tel. 3.77-18
urează distinsei sale clientele, furnizorilor și prietenilor
ANI MULȚI și FERICIȚI 8

STELIAN CONSTANTINESCU
En Gross COLONIALE En Detail
La „CURCAN"
Șos. MIHAI BRAVU No. 1 (Bariera Moșilor) Tel. 2.50 56
Urează numeroasei sale clientele, furnizorilor și prietenilor SANATATE, PROSPERITATE și FERICIRE
„LA MULȚI ANI" 9

Fabrica de țesut și împletit sârmă și construcțiuni în fier
I. Georgescu-Inăchiță
Strada Dr. Felix 51, București. Tel. 3.41.84
urează cu ocazia anului nou 1941 numeroasei sale clientele, furnizorilor și prietenilor săi sănătate, prosperitate și pace în țară. LA MULȚI ANI! 5

BODEGA INTERNAȚIONALA
PETRICĂ I. NEAGU
BD. MARIA No. 1 (colț Calea Văcărești 2). Telefon 3.00.70
Urează distinsei sale clientele, prietenilor și cunoscuților
ANI MULȚI ȘI FERICIȚI 6

En gros MAGAZINUL cu COLONIALE En detail
GHEORGHE F. FILIPESCU
BUCUREȘTI
Str. Carol 41 și Bd. Maria 8. Tel 3.53.42
Urează numeroasei sale clientele, furnizorilor și prietenilor, sănătate, prosperitate și fericire
„LA MULȚI ANI" 11

Magazinele de pălării bărbătești
Ioan Torcătoru-Țicu
Centrala: Calea Văcărești 14 — Sucursala: Doamnei 1
Urează tuturor clientilor și prietenilor săi:
MULȚI ANI cu SĂNĂTATE, PACE și NOROC 2700

Sursa Automobiliștilor din România
PETRE ȘERBESCU
București Strada Bibescu Vodă 8 Tel. 5.5.07
Vechea și cunoscuta Casă de încredere
Urează onoratei clientele, furnizorilor, prietenilor și cunoscuților
ANUL NOU cu sănătate, prosperitate și noroc 2700

N. I. NICOLAU „ACTIVITATEA"
Intreprinderi Electro-Technice
Romană 95. Tel. 2.0.90
urează onoratei clientele rudelor și prietenilor un an bun cu sănătate și noroc

IANCU T. POPESCU
Propietarul Desfacerei de vinuri.
Ploești, str. Piața Obor 7
Urează onoratei clientele și prietenilor LA MULȚI ANI 1

Cafea SULTAN
S. ATAMIAN
Str. Regală 2
Piața Amzei Comp. 32
Urează onoratei sale clientele
„La Mulți Ani" 2500

D-l Marcu Gh. Chiriazi și Ion D. Tudor CU FAMILIA
Propietarii restaurant Calea 13 Septembrie 28
urează cu ocazia anului nou 1941, la toți rude, prietenii și cunoscuții, ani mulți cu belșug și sănătate. 17

MAGAZINUL
GH. ALIMĂNESCU
Str. Bărăției 12
Urează onoratei clientele, prietenilor și cunoscuților
LA MULȚI ANI 2700

FABICA DE MEZELURI
NICOLAE CONSTANTINESCU
urează onoratei sale clientele LA MULȚI ANI și PROSPERITATE pe anul 1941. 7

Atelier de REPARAT și curățat COVOARE
V. T. TUDUC
Str. Tunarilor 49 Tel. 2.08 19
Urează distinsei sale clientele
MULȚI ANI FERICIȚI 10

BLANARIA LALU
urează onor. sale clientele
LA MULȚI ANI 16

D. TUDUC
MAGAZIN și ATELIER de reparat și curățat covoare
Str. Episcopiei No. 7 Tel. 4.27.79 Urează distinsei sale clientele MULȚI ANI FERICIȚI. 13

Consumul Făgăraș
Str. Romană 75, colț Vasile Lascăr. Tel. 2.00.76
FRAȚII ȘTEFANESCU
urează cu anul nou 1941 distinsei sale clientele, rudelor, prietenilor și cunoscuților
ANI MULȚI ȘI FERICIȚI